

என் பாலிய, பதினம வயதுகளில் மனோட்டோ நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் பலவற்றின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளை நான் யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நலகத்திலிருந்து இரவல் பெற்று வாசித்துள்ளேன். அவற்றில் என்னையெல்லாம் கவரத்தக்க நாவல்களாக மார்ட்டின் லூதர் கிங் 'ஹக்கில் பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்', ரொபர்ட் லியிஸ்டீ வன்சனின் 'புதையல் தீவு' என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவனே. பின்னர் வளர்ந்ததும் ஹக்கில் பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள் நாவலின் ஆங்கில; நல்லினையும் வாசித்துள்ளேன். அண்மையில் முனைவர் ர.தாரணி 'பதிவுகள்' இணைய இதழ்க்கு மார்ட்டின் லூதர் கிங் சிறுகதையொன்றைத் தமிழாக்கம் செய்து அனுப்பியபோது அவர் தமிழாக்கம் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. உடனடியே ஒரு யோசனையும் தோன்றியது. அவரிடம் ஏன் அவர் 'ஹக்கில் பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்' நாவலைத் தமிழாக்கம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டிருந்தனே. அதற்கு அவர் உடனடியாகவே மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்தார். உடனடியே அதே தியாயங்கள் சிலவற்றையும் தமிழில் எழுதி அனுப்பியிருந்தார். அவர்க்குப் 'பதிவுகள்' சார்பில் நன்றி. இந் நாவல் இனி பதிவுகளில் தொடராக வெளிவரும். வாசித்து மகிழுங்கள். உங்கள் கருத்துகளையும் அறியத்தாருங்கள். - வ.ந.கிரிதரன், ஆசிரியர் 'பதிவுகள்'

Written by - ஆங்கில மஹிமம் : மாரக் ட்வைன் | தமிழில் : முனைவர் ர.தாரணி -
 Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்

பிலிப்ஸின் பண்ணைக்கு நான் சனென்று சரேந்த போது, சரிய வளிச்சத்துடன் வெப்பம் அதிகமாக இருந்தது. ஞாயிற்றுக்கிழமை நாட்களின் தவோலயம் போல அங்கே அனாதைத் தும் அசையாது அமைதியாக இருந்தது. பண்ணையாட்கள் தங்கள் வலையில் மும்முரமாக இருந்தார்கள். வண்டுகளும், ஈக்கட்டங்களும் காற்றில் மொய்த்துத் தொடர்ச்சியான நீங்காரத்தை எழுப்பியது ஏதோ நீங்கள் இறந்து அங்கிருந்து அகன்று விட்டதைப் போன்றதொரு தனிமை உணர்வை உங்கள்க்கு ஏற்படுத்தியது. மெல்லிய தின்றல் காற்று அங்கிருந்த இலகைகளைத் தாலாட்டி அசைப்பது உங்களமைகிந்த சோகத்தில் ஆழ்த்தும். ஏனெனில் இறந்து பல வருடங்கள் ஆன ஆவிகள் உங்களுடன் கிசுகிசுப்பாக ஏதோ ரகசியம் உங்களைப் பற்றி பசுவது போன்று அது தோன்றும். பொதுவாக, அது போன்ற விஷயங்கள் நீங்கள் இறந்து இந்த பிவாலகை விட்டு தலாலைந்தது போன்றதொரு மாய உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் வல்லமை மிக்கவை.

மூழு இடமும் ஒன்று போலவே தனெப்படும் பஞ்சு உற்பத்தி செய்யும் ஒரு சிறிய பண்ணைதான் பிலிப்ஸுக்கு சொந்தமானது. இரண்டு ஏக்கர் பண்ணையை ஒரு கஜ அகலத்தில் உள்ள கம்பி வலிசுற்றி வளைத்திருந்தது. பல்வறே நீளங்களில் காணப்படும் பீப்பாய்கள் போன்றே, அறுக்கப்பட்டிருந்த மரக்கட்டகைகைக் கொண்டு, விலங்குகள் ஏறிவர இயலாது மனிதர்கள் மட்டுமே பயன்படுத்தக் கட்டிய வெவ்வறே நீள அகலங்களில் உள்ள ஏணிகள் போன்ற பிக் கட்டகைகள் அமைத்திருந்தார்கள். வலியைத் தாண்டி மனிதர்கள் உள்ளே வருவதற்காக மட்டும் அல்லாது, பண்கள் அதைப் பயன்படுத்தி குதிரைமீது ஏறி அமரவும் ஏதுவாக அவை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. முன்பக்கத்தோட்டத்தில் அங்கங்கே சோகைபிந்த பூல்திட்டகைகள் காணப்பட்டன. அவற்றில் பெரும்பான்மையானவை பழைய கிழிந்த தோப்பி

ஆரம்பித்தன. இரூந்துாலும், அவற்றை எதிர்த்துள்ளோம் விதமாகத் திரும்பி தரையமாக நான் அசையாமல் நின்றேன். கால் நிமிட நேரத்திற்குள்ளாகவே எப்படி ஒரு சத்தம் போட்டு கலாட்டா செய்தன அவைகள் என்று நின்கைக்கீர்களீர்கள்! ஒரு சக்கரத்தின் ஆரக்கால்கள் போன்று நாய்கள் முற்றிலுமாக என்னசைச் சீழ்ந்து கொள்ள நான் நடுவில் திகைத்து நின்றேன். தங்களின் கழுத்தையும், மீசையையும் என்பக்கமாக நீட்டிக்கொண்டு பதினந்தெழுந்து நாய்கள் என்னவை வட்டமிட்டவாறே நகரவிடாமல் தடுத்துக் கொண்டிருந்தன. கருத்தைக் கொண்டே ஊளையிட்டவாறு என்பக்கமாக நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தன. வலையின் மலேயிருந்து குதித்தும், இன்னும் அங்குள்ள மலகைகளிலிருந்தும் கட்ட அவைபாய்ந்துதோடி வந்து கொண்டிருந்தன.

ராட்டையில் சூழலும் கம்பி ஒன்றைக் கையில்நே தியவாறே சமயைலறையிலிருந்து ஒரு நீக்ரோபென் "அந்தப்பக்கம்போங்கள். டைகர்! போங்க அனைவரும்! இங்கிருந்து உங்க இடத்திற்குப் போய்ச் சேருங்கள்!" என்று கத்தியவாறே வளையிலே ஓடி வந்தாள். ஒரு நாயை லசோக அடித்து அதைப்போன்றே இன்னொன்றையும் அடித்து அவர்கள் ஊளையிடுவதை நிறுத்த அவள் சொன்னாள். மற்றவைகள் பசோமல் அவர்கள் இடம் சீனம் மீண்டும் ஓய்வு எடுக்க ஆரம்பித்தன. ஆனால், அடுத்து நொடியே, அவற்றில் பாதிக்கும் மறேபட்ட நாய்கள் வாலையூட்டிக் கொண்டு என்பக்கமாக வந்து தோழமகைக்கு அடிப்போட்டன. கண்டிப்பாக வட்டை நாய்களிடம் எந்தக் இழிபுத்தியும் இல்லை.

ஒரு நீக்ரோசிறுமியும், இரண்டு நீக்ரோசிறுவர்களும் நீக்ரோபெண்ணின் பின்புறமாக வந்து நின்றனர். அவர்கள் மீவரும் நீண்டதொங்கும் லினன் மலேசட்டை தவிர வேறு எதுவும் அணிந்திருக்கவில்லை. அவர்களின் தாயின் நீண்ட அங்கியைப் பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டு, அவளின் பின்புறத்திலிருந்து எப்போதும் அவர்களுக்கு இருப்பது போலவே மிகுந்த வெட்கத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் என்னையெட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு வளையலைக் காரப் பெண்மணி உள்வீருந்து அப்போது ஓடி வந்தாள். அந்த அம்மாளுக்கு ஒரு நாற்பத்தையெட்டு அல்லது ஐம்பது வயது இருக்கலாம். தலையில் தொப்பி அணியாது, கையில் ராட்டைக்கான கம்பியை வைத்திருந்தாள். அவளின் சிறிய வளையலைக் காரக் கழந்தைகளும் அவளைப் பின்புறமிருந்து வந்தனர். நீக்ரோகழந்தைகள் செய்த மாதிரியே அவர்களும் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதிகமாக புன்னகைப்படுத்தப்படியே இருந்த அந்தப் பெண்மணி சந்தோசம் தாளாது, நரோக நிறக்கக் கட்ட முடியாது தவித்தாள். பின்னர் கூறினாள்:

"ஆஹா! கடையாக, அது நீ தான். நீ தானே?"

ஒரு நொடிகட்டச் சிந்திக்காது நான் பதிலிறுத்தேன், "ஆம் மடேம்."

ஆனந்தத்தில் அவள் என்ன இழைத்து இருக்கக்கூடிய அணைத்துக் கொண்டாள். பிறகு, எனது இருக்கையையும் கட்டியாகப் பிடித்து குலுக்கிக் கொண்டே இருந்தாள். அவளின் இருக்கையிலும் கண்ணீர் ஆறாகப் பெருகினால் வழிந்தோடியது. என்னக்கே கட்டி பிடித்தும், கைகளைக் குலுக்கியும் அவளுக்குப் போதும் என்று தோன்றவில்லை போலும்! கீழ் வருமாறு கூறிக் கொண்டே சீன்றாள்:

"நான் நினைத்தது போல உன் அம்மாவின் சாயலை நீ அதிகம் பெறவில்லை. அதில்லாம் எனக்குப் பெரிதில்லை. கடவுள் புண்ணியத்தில் நான் உன்னைக் காண்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அன்புச் சிறுவனே! உன்னை அப்படியே பிடித்து விழுங்கி

Written by - ஆங்கில மஹிமம் : மாரக் ட்வனைன் | தமிழில் : முனவைர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

விடவணை டும் என்று தோன்றுகிறது. கழந்தைகளா! இது யார் திரிகிறது? உங்களின் பெரியம்மா பயன டாம் . அவனுக்கு ஒரு ஹாய் சொல்லுங்கள் , பார்க்கலாம் ."

ஆனால் வாத்து போல அவர்கள் தலையை இன்னும் பின்னுக்கு இழுத்துக் கொண்டு வாயில் விரலை வைத்துக் கொண்டு கழப்பத்துடன் அவள் பின்னால் இன்னமும் ஒளிந்துகொண்டிருந்தார்கள் . அவள் தன் பச்சைத் தொடர்ந்தாள் :

"லிஸி! விரைவாகச் சின்று அவனுக்கு காலை உணவு உடனடி கொண்டு வா. அல்லது காலை உணவதை நீ படகிலயே உண்டுவிட்டாயா, என்ன?"

நான் படகிலயே உண்டுவிட்டேன் என்று பதில் கூறினேன் . எனவே என்கையைப் பிடித்தவாறு, கழந்தைகள் பின்னால் ஓடி வர வீ ட்டின் உள்புறமாக அவள் கூட்டிச் சின்றாள் . பிளவுற்ற கீழ்ப்பக்கம் உள்ள ஒரு இரூக்கையில் என்னை அமரத்தி வைத்தாள் . . . என முன்பக்கமாக ஒரு சிறு முக்காலியில் அவள் அமர்ந்து கொண்டு எனது இரூக்கையையும் பிடித்தவாறே கேட்டாள் :

"இப்போது உன்னை என்னால் நன்கு பார்க்க முடிகிறது. கடவாளே! இத்தனை வருடங்களில் உன்னைக் காண நான் எத்தனை ஆவலுடன் இருந்திருப்பேன் திரியுமா! இப்போது அந்த நாளும் வந்து சேர்ந்தது. கடந்த சில தினங்களாகவே நீ வருவாய் என நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம் . எது உன்னை தடைசெய்தது? நீ வந்த படகுகரை தட்டிவிட்டதா?"

"ஆமாம் மடேம்! அது ....."

"மடேம் என்று சொல்லாதே! சலேலி சித்தி என்று அழை. படகுகரை தட்டியது?"

படகுகரை தட்டியது அல்லது நதியின் கீழ்ப்பக்கமாக வந்து கொண்டிருக்கிறதா என்று எனக்கு ஒன்றுமே திரியாத போது , இதற்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று எனக்குத் திரியவில்லை. ஆனால் , சில கட்டாயமான உள்ளுணர்வுகள் எனக்குள் இருந்தன . அந்த உள்ளுணர்வுகளைப் பயன்படுத்தி நான் வந்த படகுகரை ஆர்லியன்ஸ் திசையிலிருந்து மலே நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது என்று கூற யோசித்தேன் . ஆனால் அந்த வழியில் உள்ள மணல்திட்டங்களின் பெயர்கள் எனக்குச் சரியாகக் கூறத் திரியாது. ஏதேனும் ஒரு பெயரை உருவாக்கிச் சொல்லவணை டும் அல்லது அதை மறந்து விட்டது போல நடிக வணை டும் .. அதனால் படகுகரை தட்டிப் போனது என்று கூற வணை டும் . ஆனால் எனக்கு வேறொரு யோசனை உதித்தது. அதை நான் அங்கே பயன்படுத்தினேன் .

"நல்லது. படகுகரை தட்டியதில் ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை. அது எங்களகை கொஞ்சமாதான் தடைசெய்தது. ஆனால் படகினுள்ளே இருந்த இயந்திரத்தின் ஒரு பகுதி பழுதாகி விட்டது விட்டது."

"அட ஆண்டவா! யாருக்கேனும் காயம் பட்டுவிட்டதா?"

"இல்லை மடேம் . ஒரு நீக்ரோ மட்டும் அதில் கொல்லப்பட்டான் ."

Written by - ஆங்கில மலம் : மார்க் ட்வைன் | தமிழில் : முனவரர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

